TEN ROOMS OF THE MIND

EDUCATION

Construction

EDUCAȚIA GILLETTE

Construcție

ZECE CAMERE ALE MINȚII

Există o casă pe care fiecare dintre noi o locuiește fără s-o fi ales vreodată.

Nu are adresă. Nu apare pe nicio hartă. Și totuși o cunoaștem mai bine decât orice loc în care am trăit cu adevărat. Înăuntru sunt zece uși.

Pe unele le deschidem în fiecare zi fără să ne dăm seama.

Pe altele le ținem încuiate, prefăcându-ne că n-au nicio legătură cu noi.

Și apoi sunt camere pe care nu le-am construit noi, dar pe care, cumva, le purtăm totuși înăuntrul nostru. Aceasta nu este o teorie.

Nu este un manual de psihologie care adună praf pe un raft.

Este mărturia unui om care a trecut prin aceste zece camere una câte una, adesea fără să știe unde se află, și care acum, cu câțiva ani în plus pe umeri, încearcă să le descrie exact așa cum le-a trăit.

Zece uși.

Le-am deschis pe toate.

Unele cu curiozitate.

Altele fără tragere de inimă.

Altele doar când era deja prea târziu să mă mai întorc.

Dacă aceste camere ți se par cunoscute, nu e pentru că spun povestea mea.

E pentru că, undeva, în adâncul tău, o spun și pe a ta.

Ferdinando

EDUCAȚIA — Construcție

Acasă a început mama.

Apoi i-a venit rândul tatălui.

Apoi au venit bunica și mătușa.

Chiar dacă nu eram fiul lor.

Toți educau.

Toți corectau.

Toți lăsau ceva în urmă.

La școală m-au învățat ce să gândesc.

Viața m-a învățat cum să gândesc.

Diferența e enormă.

Educația poate fi o ușă.

Dar poate deveni și o cușcă.

Depinde cine ține cheia.

Am întâlnit profesori care umpleau minți.

Și mentori care deschideau ochi.

Aceștia din urmă mi-au schimbat viața.

Pentru că a educa nu înseamnă a crea supunere.

Înseamnă a crea libertate.

Adevărata educație nu adaugă doar informații.

Îl redă pe om lui însuși.

Dar lecțiile cele mai adânci vin mai târziu.

Vin atunci când greşelile îşi prezintă nota de plată.

Când realitatea corectează ce a apărat orgoliul.

Când descoperi că aveau dreptate cei pe care i-ai ignorat.

Acolo începe educaţia profundă.

Acolo încetezi să mai comiţi crime cognitive.

Nu pentru că te priveşte cineva.

Ci pentru că, în sfârşit, înţelegi.

Iar a înţelege, ca adult, este singurul eşec care merită acceptat.

Ferdinando